

AUTONOMIA

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési ár:
egész évre 20 frt., félévre 10 frt.,
negyedévre 5 frt.

Beigazítási díj: 6-hasábos petit-sor
5 kr.; bélyegdíj minden beigazításér.
30 kr.

A „nyiltér“-ben 4-hasábos petit-sor
20 kr.

Az előfizetési pénzek
s a lap kezelését illető minden tár-
gyak a szerkesztőséghez (Lakatos
utca 1 sz. a. 1 emeleten) inté-
zendők.

Börmentetlen levelek
el nem fogadtatnak.

Előfizetési felhívás

AUTONOMIA

1869-ik évi folyamára.

Egész évre	20 frt. — kr.
Félévre	10 " — "
Negyedre	5 " — "
Egy hónapra	1 " 80 "

Szegényebb sorsu ut. káplán vagy plebános urak számára mindazáltal, kiknek évi jövedelmük a rendes congrua illetéket alig haladja túl, az „Autonomiát“ mindjárt most is, 16, 8 és 4 forintért szívesen adjuk.

Az „Autonomia“
kiadó-hivatala.

Az országos közélet tanáregylet közgyűlése.

(1869. márcz. 24—25).

II.

Hogy a tanfolyamnak egy évvel való megtoldása nagyobb vitára alkalmat adott, azon nem fog esodá kozhatni, a ki viszonyainkat ismeri. A külföld, igaz, bir sok iskolával, melyek tanfolyama kilencz évre rug, sőt ezen időt túl is haladja. De ott a gymnasiumba való belépés nincsen annyira nehezítve, mint nálunk. Mert míg pl. Porsorsországban a törvény csak azt kívánja, hogy a gymnasium első osztályába belépő növendék a kilenczedik életévet elérte legyen — hol tehát a növendék tíz éves tanfolyamnál is 19-dik életévében már egyetemi hallgató lehet, — addig a törvény nálunk azt követeli, hogy az elemi iskolába belépő növendék hat éves legyen, és ne messzen előbb a gymnasiumba át, mielőtt az elemi iskola negyedik o. ztályát el nem végezte. Így tehát a gymnasiumi tanfolyamot most is később végzi be a növendék, mint a külföldön; — és ha ehhez még az új honvédelmi törvény értelmében kötelező évet tekintetbe vesszük: bizonyára csak helyeselni fogjuk a tanáregylet határozatát, hogy a jelen viszonyok közt kívánatos, miszerint a gymnasiumi tanfolyam csak nyolcz éves legyen.

A második kérdés, mely a gymnasium három részre való tagolására vonatkozott, hosszas és valóban igen érdekes vitát idézett elő. Egyrészt kikeltek az egyet tagjai a két éves felgymnasium ellen, miután ez, mint felgymnasium, bevégezt egészét akar képezni, mire pedig rövid tanfolyamánál fogva nem képes, és azért a tárgyakk helytelen és a tanítás minden eredményét kockáztató megszorításával jár; — másrészt sokan nyíltan kikeltek minden tagolás ellen, miután ez szűkségképen a tárgyakk ismétlését és ezzel kapcsolatban időpazarlást hoz magával.

A közgyűlés hosszabb vita után elhatározta, hogy kívánatos, miszerint egységes, nyolcz évfolyamból álló human irányu tanoda legyen.

Ezen elvbéli elhatározás azonban sok tekintetben ellenkezik tényleges viszonyainkkal. Sok tekintetben t. i. áll azon rendszabály, hogy bizonyos életpálya megkezdésére az algymnasium megköveteltetik. Így pl. a néptanító, a bányász a reálskolába átlépni kívánó növendék stb. csak akkor léphet be a nevezett intézetekbe, ha az algymnasiumot elvégezte. A közgyűlés belátta, hogy mindezen viszonyokat nem lehet azonnal megváltoztatni, s azért elhatározta, miszerint tényleges viszonyaink közt a gymnasium négy évfolyamból álló algymnasiumra és ugyanoly hosszú felgymnasiumra legyen osztva.

Legrövidebb volt azon vita, melynek tárgyát az említett lyceumi trifurcatio képezte. Legrövidebb volt ezen vita, de nem azért, mintha az összegyűlt tagok a kérdést kicsinyelték volna; hanem azért, mert már a priori egyetértettek a gymnasium feladatának felfogásában. A gymnasium t. i. oly közéletana, mely az egyetemre előkészíti a növendéket, és pedig az által, hogy ellátja őt azon általános műveltséggel, mely a szaktudományok eredményteljes tanulmányozásához nélkülözhetlen. A lyceumi trifurcatio nem felel meg ezen felfogásnak, mert már a gymnasiumba is behozza az egyes szaktudományokat és így kockáztatja a gymnasium

első feladatát, mely abban áll, hogy általános műveltséget adjon. A közgyűlés nem osztja a nézetet, mintha a jövődől elkész. tanár-, orvos- vagy ügyvédnek más meg más műveltségre volna szüksége; és azért nem helyeselte, hogy azok már a gymnasiumban szétválasztassanak. Eltekintve ezen elvi szemponttól, a tervezett trifurcatio keresztülvitele és berendezése sem helyeseltető. A görög nyelv megszorítása az egyedüli bölcsészeti irányra, holott igen kívánatos, hogy az orvos is értse tudományának nyelvét; — az egész bölcsészet felvétele, melynek egyes részeit a növendék nem képes megérteni; — oly szoros szaktudományok követelése, melynek pl. a politikai számtan, az észjog alapvonalai, a tudományosan tanítandó római történelem stb., — ezek és még sok más tekintetek és nézponok, (melyek bővebb tárgyalása tanügyi szaklap feladata) azon határozatra birta a közgyűlést, hogy a miniszteri tantervet elvetendőnek vélte.

Ez által a közgyűlés első feladata meg volt oldva: kifejezte nézeteit a miniszteri tanterv felett. Senki sem fogja azt mondhatni, hogy a közgyűlés elhamarkodva járt el, hogy nem fontolta meg elég komolysággal és higgadsággal a dolgot; mert valóban olyan nézeteket hallottunk ezen kérdések megvitatása alkalmával, melyek nem csak a jelen tanterv, hanem általában az egész roppant terjedelmű nevelés- és tanítástudomány mély és beható tanulmányozását és ismeretét árulták el.

De csak félig teljesítette volna a közgyűlés helyesen felfogott kötelességét, ha megállt volna ezen negatív eredménynél. Ez által azt sejtette volna, hogy gymnasiumaink jelen, az 1861-iki szegyenletes tanterv befolyása alatt álló, organizatióját helyesli. Hogy a tanáregylet ezen tantervet nemcsak nem helyesli, hanem azt minden tekintetben helytelennek, károsnak, a külföld előtt minket valóban blamirozóknak tartja, — azt először kifejtették tagjai az egyet „Közönyében“ és a szinte egyeteli tagok által szerkesztett „Tanügyi füzetekben.“ Azért helyeselt fogadtatott Bar t l A n t a l elnök ur azon indítványa: miszerint választassék egy bizottság, mely a holnapi (csütörtöki) gyűlésig összeállítaná azon pontokat, melyek a gymnasium reformja körül tekintetbe veendők. Választattak: dr. Császár Károly, dr. Heinrich Gusztáv, Hidegh Kálmán, dr. Kleinmann Mór, Ribáry Ferencz, Szamosi János és P. Thewrewk Emil. A bizottság Ribáry Ferencz elnökle alatt kidolgozott tetteket, melyeket a közgyűlés elfogadott (Együtt Bar t l A n t a l elnök ur indítványa választott egy tizenhat tagból álló bizottság, melynek feladata lesz, a közgyűlés nézeteit és kívánsáit egy terjedelmes memorandum (Emlékiratban) a közoktatásügyi miniszter ur számára kidolgozni) A hetes bizottság a közgyűlés határozatait alapul vette. Előföltételnek tekintette tehát, hogy a nyolcz évfolyamból álló gymnasium négy évfolyamból álló al- és szinte négy évfolyamból álló felgymnasiumot tartalmazzon.

Az algymnasium ur néve megtartotta a miniszteri tantervben a kisgymnasium (I—IV. osztály) számára kidolgozott tervet; de következő módosításokkal:

1) A bizottság nem helyeseltette a terv azon berendezését, melynek következtében az algymnasium első és második osztályában a német nyelv teljesen elmaradt; azért azt indítványozta, hogy azon intézetekben, hol más, hazánkban divatozó, nyelv nem tanítottatik, ott a német nyelv az első osztálytól fogva tanítottassék.

2) A bizottság megújította az egyet tavali határozatát, hogy t. i. az algebra a IV. osztályban megkezdessék.

3) A latin nyelv néve kívánatosnak tartotta, hogy a III. osztályban tirocinium proaicum, azaz: szemelvények latin prózairókból, és Paedrus, a IV-ben pedig Caesar mellett tirocinium poeticum, azaz: szemelvények latin költőkölől olvastassanak.

A bizottság ezen indítványa, t. i. fogadtassék a miniszteri tantervben levő kisgymnasium berendezése a nevezett három módosítással, — ugyszólván egyhangul elfogadtatott. Így tehát az algymnasium tanterve kész volt, és a közgyűlés átmetelt a felgymnasium tantervének meghatározására.

(Folyt. köv.)

Pest, márcz. 30.

Nem csak a pesti hanem a bécsi lapok is kombinálják azon eseményeket, a melyeket az új választások folytán várnak, remélnék.

Megtartja-e a kormány a többséget; vagy arra ébred-e egy szép reggelen, hogy a Deák-párt 60—70 embere ellene szavaz és cserben, minoritásban hagyja? — Nem egyesül-e a Deák-párt és a balközép liberalisabb része egy h. ladó, határozott demokrata, józan reform-párttá, a mely párt vagy magával ragadja vagy lelépteti a kormányt keletkezésének első napjaiban?

Ezen és hasonló kérdések közbeszéd tárgyai mindenfelé. Az országgyűlés leendő magatartása a pártok alakulásából épen úgy jósolgtatnak, mint kutatás alá veszik azon okokat, a melyek a Deák-párt győzelmét az ellenzék két csoportja felett kevésbé fényessé tették, mint eleinte remélni lehetett.

Hogy a volt kormánypárt többsége kisebb lett, mint hitték, különféle okai vannak. Épen nem tartjuk fölöslegesnek ez okokat kutatni, mert a pillanatnyi győzelem közvetlen kifolyása nyomokat hagyhat ugyan a törvényhozásban, de jövőnk alakulására nézve fontosabbak az országgyűlés képviselőinek pillanatnyi magatartásánál azon nézetek, a melyek a nemzetet vezérik.

A sok kicsapongás, és a tömegek félrevezetése átánossá tette a választási törvény reformja utáni ohajt. De ha alaposan revidéaltatnák is az 1848-diki V. t. cz. ha részint megszorítás részint kiterjesztés által tetemes átalakulás alá vétetnék is választási törvényünk, a tulajdonképeni nép-elemek mindig hatalmas lényeges szerepet kell játszania a választások körül. — E népelemre nem hatott a Deák-párt a választási mozgalom alatt; azt hitte, hogy az intelligencia szavazata elég, ott, hol a szavazók oly nagy része nem intelligens. Sokan felhasználják e nem igen értelmes elemet és ad hominem argumentumokkal megnyerték szavazatát.

A gúny az illetők felett épen nem politikai nyereség. Ezt csak onnét lehet meríteni, ha a nemes gondolkodású államférfiak oly intézményekkel igyekeznek megnyerni a nagyobb tömegek rokonszévét, a melyek czélszerűségökön kívül a kor fiait nemes lelkesedésre ébreszthetik s át szokták hatni a nép minden rétegét.

Hiszszük is, hogy azon kudarcz, a melyet a kormánypárt, daczára átánosságban elég nagy többségének, több helyütt szenvedett, lelkesebb tevékenységre fogja buzdítani a liberális reform terén az országgyűlést.

Az ellenzék is be fogja látni, hogy a nép szavazatát nem a delegatio intézménye, hanem a nép anyagi érdekeinek igért javítása, a nép nemes és nemtelen szenvedélyeinek fellázítása által sikerült leginkább kinyerni a jelölteknek.

A nép szenvedélyeit követi. Látja mindenik párt, hogy a feudális elemeknek befolyása a népre koránsem hatalmas, mondhatni elenyészik: hogy ez elemek traditionalisnak hitt tekintélye nagy illúsió alapszik. A pártok nemesebb tagjai bizonyosan hajlandók lesznek a nép szenvedélyeit nemes, a honra hasznos intézményekkel megnyerni, s a feudálisok kedvét nem fogja keresztelni egyik tetemes párt sem. Ezek kedveért nem igen legyezgettek érdekeiket eddig sem, de nagygnak gondolván befolyásukat, nagy kimélettel jártak el irányukban. Az események megmutatták, hogy a régi hatalom ködképként eloszlott.

Ha teljesül reményünk, és a Deák-párt tetemes része és a balközép java liberalis reform-párttá alakulna, úgy csak örvendhetünk a választás eredményeinek.

Pest, márcz. 30.

A husvéti, nagy ünnepek megelőző napokon, melyek a társadalmi és emberi újjászülés csodálandó emléke felé vezeték figyelmünket, a politikai körök hangadó tényezői alkalmoszerűen találják doctrinákat és tanácsokat terjeszteni a jelen magyar kormány tagjai elé, mely doctrinák és tanácsok legközelebbi czélja az lenne, hogy alkotmányos belpolitikánk jövő vezetésének alapjait fogadtassanak el.

A napi sajtó mint előkészítő az eszmék fejlődésében, előre járhat, hogy az utat egyengesse: a gyakorlati kivitel erőszakolása azonban szerepétől oly távol esik, mint a számításba vevő tényező, a képzelet abstractióitól.

Abban mi is egyetértünk, hogy közigazgatásunk gépezetét szilárdabb és erősebb keretekkel szükség utánpótolni, s hogy a szabadság

aldásait az igazság és kegyesség szelleme által kell növeszteni a közboldogság valóítására.

Tudjuk, hogy alkotmányos népképviselői alapokra fektetett állam belintézményeinek szilárdaságát a korrall haladó törvények, s a politikai fejlődés színvonalával egyenlőleg tartó reformok alkalmazása által mehetnek csak meg a sülyedés s a demagog tulkapásos veszélyeitől, mely mindenütt lábrakapott, hol az államot nem siettek átídomítani a társadalmi exingentiák szerint, s a nép erkölcsi tényezőit emelni az állam constructiojának megfelelő fokra.

Elismerjük, hogy alkotmányos hatalomnak szilárdasága egyedül a lehető legteljesebb népjólét és lehető legmagasabb közműveltségben gyökerezik, s hogy a népszellem hanyatlása a szabadság intézményeinek bukását vonja maga után mindig és mindenütt. — Belátjuk, hogy sem osztály sem felekezet, sem családok érdeke nem lehet pedestál, melyre népek szabadságának szobrot állíthatni, s a fátoly, melyet dynastiák érdeke a népszemre elő borít, csak addig marad átláthatlan, míg a jog és igazság szellője azt lengetni kezdi, s lehull a zsarnokság romjaira, mihelyt a felvilágosodás szelleme megnyitja az elmék homályát.

Ezek szerint szerénytelenség vádja nélkül léphetünk sorába többi igen tisztelt lapársainknak akkor, midőn a felizgatott közvélemény által indokolt, s az események rohamos kényszere által parancsolt journalistikai politikaiácások özöne a kedélyeket komolyabban látszik foglalkodtatni belpolitikánk egy életkérdésével: quid nunc?

Álláspontunk nem térelegy vonalra sem a nemzet szabadság elvű álláspontjától. A mi igényeink ugyanazok, a mi óhajaink nem mások, ami politikánk egyező a nemzet igényeivel, óhajával s politikájával.

Azért nem nevezzük politikai irányunkat kath. politikának, nem nevezzük keresztény politikának sem.

Katholikus politika mint ilyen vegyes választási országban felekezeti politika lehet csupán; s nem vetkőzheti le minden igyekvése daczára sem az önzés és részrehajlás kísértéseit a hatalom és szabadság alkalmazása körül. Ez állapot pedig a többi felekezetekre sérelmeket, igazságtalanságokat hoz, növeli a meghasonlást mely surlódásokra vezet, üldözéseket szül, gyöngíti a nemzeti erő egységét.

De kivételten egyszersmind a kath. politika oly államokban, hol az államalkotmány, a jogegyenlőség nagy elvének alkalmazásában látja csak az osztályok és néprétegek közötti egyensúly elhelyezését, s ezen jogegyenlőséget úgy politikai, mint vallási téren magáévá tette.

Kath. politika, a politikai jogegyenlőség teljes negatiója lenne, mert egy vallásfelekezet kiváltságát föltételézné a többi felekezetek rovására, a politikai és vallási, a világi és lelki dolgok rendét üdvtelenül zavarná össze. De másrészt az államvallás rendszerét hozná vissza ismét, annak minden következményeivel.

Katholikus politika, hogy a szónak lehető legőszintébb kifejezésével éljek, a k a t h e g y h á z n a k u n y e v e z e t t u r a l k o d á s a l e n n e i s m é t a z á l l a m b a n, mely származnak a politikai és állami hatalom szövetkezéséből, s fejlődésében háttérbe szoritná a lelkismeretnek, az egyháznak a katholicismusnak szükségesebb és legszentebb jogait, apró, inkább látszatós mint lényeges politikai befolyás engedményeinek fejében.

A confessionalis állam a multban, vezethetett a függetlenség és szabadság garantiainak szilárdítására, hol egy vallás tagja volt a nemzet, s hazai érdekei szoros egységben állottak a katholicismus szellemével, mely szellem a hatalmasat kegyesség- a pórt engedelmségre intette s a nemzetiségi differentiaikat, egyesítő ereje által paralyálta.

Ma mindez másként van, s a legalkalmasabb forma, mely még a kath. egyház szabadságára és jogaira nézve is napjainkban mint az egyedül elfogadható nő te ki magát az állam-elmeletek és gyakorlat mezején, az — a j o g á l l a m.

BELFÖLD.

(Választási mozgalmak.)
Ó-Lubló, márcz. 22-én. Szepes megyébeli Ó-Lublói választói kerületben a követválasztás f. hó 16-án megtartván, annak jobboldali jelöltje, a köztisztelőtlen és szeretetben álló, S a i a z S z i l á r d, G e r g e

lyi Tivadar, ellenében 208 szavazattal bírók...
Tiszteletre nézve ezen szerencsés kimenet, határ-
talan örömmé vált; mert az értelmiség, mely reá utol-
szóig szavazott, a köznépbeli szavazókhoz képest, alig tíz-
százalékot tesz, melynek nagy tevékenységet kel-
lett kifejtetni, mivel megválasztott képviselőnk fellé-
pése később történt; míg ellenfele már a múlt évi decemb-
havától számtalan kortésekkel a kerületet egyre másra
bejárva, és szüntelenül a szentes italoknak a köznép-
közötti mérsékeltül kiosztása és itatása által a majori-
ritást magának biztosítani hitte, — nem csak, de hogy
megválasztását biztosítsa, oly szóbeli programot szórta-
tott a köznép közé, mely semmiféle párt programjával
össze nem férhet: ugyanis Gergelyi Tivadar önmaga,
körtesei által (bírák) nép emberének, a köznépi választók
pedig (hudoba) szegénységnek czimetzetvén, ez utóbbiak
arra csábították, hogy mind azon választók, a kik velők
nem tartanak, azon urakkal szövetkeztek, kik a
dézsmát sat. vissza akarják nyerni. Az ily ígért elő-
menyek dacára sikerült választás, igen nagy diadal,
egy nem tudni mi pártból tartozó követjelölt felett.

Megható volt a pillanat márcz 17 óra felé reg-
gel, amint a szavazás befejezve lőn, és 12 mozsár dör-
gés, a kihirdetett szavazattöbbséget riadólag visszahan-
goztatta: a kölcsönös szerencse kívánatkának, és fűvöl-
léseknek folytonos mozsár dörögése közt nem volt vége
hossza, elvégre a delutáni órákban a lubói várban a vá-
lasztók baráti találkozója hogy az értelmiség, és több
százakban össze sereglett józan gondolkodású nép vá-
lasztók, a jó ügy mellett kivívott gyűzelem folytán, de-
rült vigalom és magasra felkőszöntések közt, minden
feszültség nélkül késő éjjel testvéreleg mulattak.

Vajha ezen együttes közreműködés, a közélet
más rétegeiben is, jólértett megtestesülés jelzőjeül
szolgálja.

Ezen örömteljes nap után, márcz 21-ig nap nap
mellett szívvelyes látogatások, és fogadtatások a követ ur-
nál a Lubói várban.

Ez nap késő éjjel tartott társalgás és mulatságban
a bucszó tisztelek számtalan toaszokat mondottak 6 Felső-
geikre, a miniszter elnökre, Deák Ferenczre, az abszolút
kormányának ideje alatt kinőtt személyeskedésekre, jele-
desére, — azon közmondatra utava; ha a magyart,
magyar bántja, ki lesz hát a barátja — a jó ügynek szeren-
csés kivételre is poharat litettek, — a más napon tá-
vozó követ urak sok szerencsét kívánva a legjobb re-
ményben és meglegedett kebbel, eltávoztak. v. k.

— V a s m e g y é b b l i. márcz. 21. Tisztelet szer-
keztő ur! Megyénként a mult országgyűlésen nyoz-
jobb oldali és két ellenzéki követ képviselte. Ugyanezen
eredményt tüntette fel a f. hó 16-án tartott követválasz-
tás: megválasztott ugyanis az említett napon Hor-
váth Boldizsár, Horváth Dóme, Horváth Mihály, He-
gedüs József, Halassy Gyula, Hosszu József, Házmán Fe-
rencz, Hoffman Pál, Halmossy Endre, Horváth Antal,
Horváth János, Hőgyész Gyula.

Ivánka Zsigmond, Justh József, Justh Kálmán, Je-
szenszky Lajos, Joannovics György, Janicsáry Sándor,
Ivackovics György, Inkey József, Jankovics Antal, Jo-
nesku Dóme, Jurka Dániel, Ihsz Részó.

Keményfy János, Kendefy Árpád, Kautz Gyula,
Kazinczy István, Kossuth Pál, Kunka Ferencz, Kés-
márky József, Krassay László, Kapp Gusztáv, Krajtsik
János, Kuba János, Kovács László, b. Kemény Gábor,
Klobusiczky Ágoston, Kaldrovics Andor, b. Kemény Is-
tván, Kerkápolyi Károly, Királyi Pál.

Lónyay Menyhért, Leheczky Egyed, Lindner
Gusztáv, Lázár Dénes, Latánci Rudolf, Lang Gusztáv,
Lenhardt Károly.

Majláth István, b. Mednyánszky Dénes, Molnár
István, Muzslay Sándor, Madocsányi Pál, Máday Lajos,
Melas Vilmos, Mán Aurel, gr. Mikó Imre, Molnár Pál,
Mihályi Péter.

Nedeczky János, Nagy Sámuel, Nehrebecky
Sándor.

Olgyay Zsigmond, Oródy Pál, Ocskay Rudolf,
Onosy Mátyas, Ormos Sándor, Orsz Mihály.

Paczolay János, Petrovay Akos, Prilecsky Tadó,
Pást Vilmos, Petri Ádám, Pásztyli János, Palszky Fe-
rencz, Plachy Lajos, Pribék Antal, b. Perényi Zsigmond,
Perczel Béla, Papp Zsigmond, Papp Elek, Pásztyli
János.

Rónay Jáczint, Rudnay István, Radó Kálmán
Raisz Szilárd, Rannicher Jakab, b. Rudics József, Rad-
vánszky Károly, Román Miron, Róth László.

Szalay József, gr. Szirmay Ferencz, Szüllő Géza,
Semsey Pál, Simay Gergely, Szirmay Ödön, Szenti-
ványi Adolf, Semsey Albert, b. Splényi Béla, Szabó
Miklós, Széll Kálmán, Szőgyényi László, Szalay Ist-
ván, Szitányi Bernát, Szabó Imre, Szilvay Károly,
Szuppan Zsigmond, Siskovics Tamás, Stoll Károly, Som-
ssich Pál, Szeiczey Ödön, Szamassa József, Szentpály
Jenő, Szabó József, Szabó Imre (pápai) Stratimirovics

mind részt vettek abban. Igaz tek. tszék, hogy a Nena-
dovicsok a kérdéses gyilkosságban bűnrészesekül van-
nak feltüntetve s egyike, a mennyiben tudomással birt a
gyilkosság elkövetéséről, s azt be nem jeleztette, halálra
is ítéltetett, de akármily részük volt is a kérdéses ügy-
ben, a tek. tszék tudja a viszonyt, mely a hg s a Nena-
dovicsok között volt, s így gyanoúkat vonni ebből nem
lehet.

Maguk mondják a Nen. testvérek, hogy Sánd. hg.
az egyiket 20,000 ftal károsította meg, midőn még te-
jedelem volt; a másik szintén ellenséges indulatot tanu-
sít, s a harmadik egész nyíltan bevallja a hg. iránti gyil-
löletét.

Ezek vallomásából tehát gyanoúkat meríteni nem
lehet, mert hiszen Kar. hg. csak a napokban mondotta,
hogy mi a gyűlölet oka, az hogy a három testvér min-
dig k. landos természetű levők, Kar. nek Jefrem által
kezelt javából éltek s midőn ezeket visszavette, vagyon
nélkül maradtak, több támadást nem nyertek, s ez
által halálos ellenségei lettek, a mi vallomásaiknak
Kar.-re vonatkozó minden szavából kitűnik.

Azon körülményből tehát, hogy rokoni a gyil-
kosságban részt vettek, semmi jogszertű gyanoúkat a tek.
tszék nem fog meríteni.

Másodszor azt állítja a tiszti ügyész, hogy Kar. hg.
már régen törekedett Szerbiában forradalmat előidézni,
hogy folytonosan izgatott, hogy már 1859 ben adott né-
mely embernek rendelkezést, hogy pártot szerezni igyekez-
zék. En nem bocsátott ezen gyanoúk hosszú ezafola-
tába, csak annyit említek meg, hogy egy fejedelemnek,
ki irányában igatni nem tilos, — nem tilos és nem bit-
nős eseménye minaddig, míg az ígért szellemi s mig
az kedélyre hat s erőszakos eseményre nem fajul; azt
pedig, hogy Kar. S Szerbia népét törvénytelen eljárásra
igatva volna, a tiszti ügyész nem fogja kimutathatni,
sőt ellenkezőleg a tszéknel levő levelekből az tűnik ki,
hogy az elzött fejedelem szerencsétlen napjaiban is
meghallgatta az idegen földön tartozókó népek kérését,
csak jótékonyasága tűnik ki, s a nemes indulatból gyano-
úkat meríteni, nem jőzan következtetés, hanem kegyet-
lenség, erőszakos elzétosság, hogy egy másik körülmé-
nyre annál nagyobb súlyt lehessen fektetni.

Es kik voltak azon emberek, kiknek pénzt nyuj-
tott? Azon emberek mind el voltak tve Szerbiából, mi-
dőn a hg trónját elvesztette. Ezek rimánkodva folyamod-

tak hozzá, hogy segítsé válnaival, ez könnyűtőlől ne
bányírlát küld. S íme ebből a tiszti ügyész oly gyano-
úkat merít, a melyről elhiszem, hogy a belgrádi tiszti-
gyűlés is azt mondotta, hogy „a magyar tiszti ügyész
gyanoúkaival oly messze ment, — a meddig én nem
mentem.”

Felmlíti még a tiszti ügyész ur a hgnek Kupriszli
basához írott levelét mint gyanoúkat, melyből szerinte az
töröknel a szeb trón fölforgatására.

Kupriszlihez írott levelében S. hg. arra kérte a
nagyvezért, hogy a törvénytelenül Szerbiából elzött
hivatalnokokról a sntánnál szót teyzen ezeknek esz
közölje ki a hazatérését. Azt b. hrdem tek. tszék, melyik
érzeime az emberi kebelnek lázad föl e tett ellen? nem
azt kell elismerni, hogy a midőn szerencsétlen napja-
iban is ily szót tettel gazdagítja multját, méltó, hogy a
törénet őrízze meg emléket?

Felmlítette a tiszti ügyész ur Kuzmanovics és Ma-
rics vallomásait.

Kuzmanovics olyan ember, a kire Szerbiában bizo-
nyosan nem halgatnak. Kuzmanovics vallomása szerte
arra vonatkozik, hogy a hg által róporitok adattak ki
Szerbia föllázítására.

Ily agítató: nem czelzatosak; a mit pedig Kuz-
manovics a hgről általában mondott, az hi el nem érdemel,
mert Kuzmanovics azon Vucának unokája, a ki Kar.
György meggyilkolásával összekötetésben áll.

Felmlítette, hogy Spiránál 20,000 darab arany
volt letve Szerbiában való izgatásokra.

A hg szintén nyilatkozott ezen pénz iránt, s azt
mondotta, hogy uralkodása alatt Spiránál 20,000 db.
ar. kölcsön 8ft, melyből az 15000 db aranyat vissza s
fizetett, 5000 arannyal azonban mai napig is adós,
mert az ifjabb Spirta atyja megbukás következtében
kiízetni nem tudta.

Ez tek. tszék oly tiszta, igaz előadás az ügynek,
hogy ebből gyanoúkat meríteni lehetlen, s még kevésbbé
azt kihozni, hogy ez összeg csak forradalom szításra volt
szánva.

Gyanoúkat merített még a tiszti ügyész ur Nenad.
Simon azon vallomásából, hogy Persida hgné Stanko-
vicsnak 2000 darab aranyat adott.

Megvallom, ha valaki csak ily pusztán adja elő e
körülményt, talán magam is gyanoúknám; de midőn

györgy, Szentiványi Károly, Szontagh Pál (gömöri),
Simegyhy Ferencz, Szepessy Gyula, Szóts Sándor,
Tury Sámuel, Tóth Vilmos, Turcsányi Ede, Térey
Pál, Török Dániel, Theil István, gr. Teley Domokos,
Uhlarik Lajos, Urbázy György, Urményi Miksa,
Vodjaner Albert, b. Vodjaner Béla, Wahrmann
Mór, b. Vay Béla, gr. Vass Samu, Várdy János, Wäch-
ter Emil, Vitulay József.

Gr. Zichy József id., gr. Zichy József ifj., Zsedényi
Ede, gr. Zichy Nándor, Zmeskál Zoltán, gr. Zichy Vic-
tor, gr. Zichy Jenő, Zeyk József, Zeyk Károly, Zweier
Frigyes.

Ellenzékiek:
Andrássy Gyula, Almássy Sándor, Antonelli
János.

Beliczey István, Boczkó Dániel, Bobory Károly,
Bónis Samu, Berecz Ferencz, Bözörményi László (meg-
halt) Babes Vincze, Beniczky Ödön, Benedeky Albert,
Borlea Zsigmond.

Csernovics Péter, Csiky Sándor, Csanády Sándor,
Csernatonyi Lajos.

Döry János, Dietrich Ignác, Drágyi Sándor, Do-
mahidy Ferencz, Dobsa Lajos, Deák Lajos.

Eöry Sándor, Eördöghy Frigyes, Eder István, Er-
csely Lajos.

Fazekas Alajos, Frater Imre, Fehér Miklós, Farkas
Elek.

Ghiczy Kálmán, Györfly Gyula, Gubody Sándor,
Ghiczy Ignác, Gonda László, Gábrriel István, Gál Péter,
Gáspár Endre, Gromon Dező, Gaál Endre, Grujcszku
Horváth Elek, Horváth Sándor, Hódossu József,
Huszár Imre, Hevessy Bertalan, Hajdu Ignác, Hrabács
Manó, Henszlmann Imre.

Irányi Dániel, Ivánka I re.

Jankovics Gyula, Joanescu Láár, Jankovics Mik-
lós, Jambor Pál, Jókai Mór.

Kollár Antal, Kiss Lajos, Kracsencics Ferencz,
gróf Károlyi Ede, Kiss Miklós, Kiss János, Kállay Manó,
Kabus Imre, Kossuth Lajos, Kossuth Ferencz, Kúthly
Isván, Klementis Gábor, Kende Kanut, gr. Keglevich
Béla, Kun János, Koós József, Kerápolyi Mór, Konyo-
vics Antal.

Luksieh Bódog, — Ludvig János, — Latinovics
Vincze.

Milkovics Zsigmond, Madarász József, Máriassy
Béla, Matkovics Tivadar, Mocsonyi Antal, Mednyánszky
Sándor, Mocsonyi Sándor, Molnár Endre, Mátyus Aris-
tóf, Mocsonyi György, Miletics Szvetozár, Mukics Ernő,
Mocsáry Lajos, Majoros István, Makray László, Mó-
ricz Pál.

Nyáry Pál, Nagy János, Németh Berezi, Nagy
Károly.

B. Orszy Elek, Oláh Miklós.

Pap Lajos Pechy Tamás, b. Podmaniczky Frigyes,
Pétery Károly, Popovics Zsigmond, Perczel István, Pla-
chy Tamás, Pilissy Lajos, Pilaszovics József, Priek
Károly, Prónay József, Patay István, Pethes József.

Romin Sándor, gr. Ráday László, Ragályi Gyula,
Rákóczy János.

Salamon Lajos, Szalay Sándor, Szluba Ignác,
Szluba Benedek, Simonyi Ernő, Szakácsi Dániel, Szlá-
gyi Vir. il, Szilády Áron, Schwarz Gyula, P. Szathmáry
Károly, Sárközy Béla, Sréter Lajos, Somossy Ignác,
Szaniszló Dező, b. Simonyi Lajos, Szunyog Albert, Sipos
Orbán, Szaplonczay Józ, Szilády Áron, Székly Péter,
Szontagh Pál (nógrádi).

Tisza Kálmán, Tanesics Mihály, Tóth Pauliny Vil-
mos, Tassy Miklós, Thury Gergely, Tóth Kálmán,
Vnkovics Sebő, Várdy Gábor, gr. Vay Mihály,
Vajda János, Vlád Alajos, Vályi János, Vidacs János,
Varga Károly, Varró Samu.

Zámory Kálmán, Zahornácsky Bálint, Zlinszky
György.

E szerint a megválasztott képviselők száma össze-
sen 376.

Drákpárti: 220 Baloldali: 156.

KÜLFÖLD.

P á r i s, márcz. 23. A tegnapi ülésel, melyben a
kamara a 100,000 főnyi hadjelöltök megválasztása, az
idei ülészek első fele befejeztetett. A javaslat igen
futólagosan tárgyalatott, noha kedvező alkalom nyílt
volna a külpolitikára áttérni és a krmánytól főleg a
belga kérdés iránt felvilágosítást kérni, melyet annál
kevésbbé tagadhatott volna meg, mert az ügy már előle-

gesen elintéztetett s így nincs ok diplomatiai titköl-
zásra. A közönség számított is ezen interpellációra, de a
képviselek hirtelen azt talán mert siettek a lüsveti
színidőt az általános választások érdekében felhasználni
melyek most kirekesztőleg igénybe veszik figyelmüket.

Az 1852 és 1857 i választásoknál és részben még
az 1863 iaknál is, a conservatív jelölt meg volt kimélve
minden bűtévényeségtől, a kormány jó előre kiadta az
utastásokot a praefectusoknak és a vidéki lakosa,
komando szóra szavazott; legfeljebb ha még a falusi
nép közreműködése vétetett igénybe, hogy a hűség-
es nép jó redben és csapatoként induljon a választási
urához. Sőt a kormány nem is örömet látta, ha a je-
lölt tényleg beavatkozott, mert ez neki később bizonyos
önállóságot adhatott volna a kamarában, mely talán
alkalmatlan leend a kormánynak. Ez utóbbi ajánlat
mindenkor elegendő volt a győzelem biztosítására.

Most az többé korántsem ez eset. A kormány aján-
lása annyira vezetett becsben, hogy sok conservatív je-
lölt csupán azon föltétel alatt akart fellépni, ha a kor-
mány őt legalább hivatalos pártfogásáól megkíméli.
Nyíltan kimondják, hogy a jelen hancsal mellett a gy-
zelem csak ily módon lehetséges, másikat a bukás bi-
zonyos. Némelyek elfogadják ugyan a kormány tá-
mogatását, elismerik, hogy e nélkül nem képesek győzni,
még is azt akarják, hogy e támogatás ne legyen hivata-
los és ki ne körtöttesék, mivel ez veszélyeztetné az ere-
dményt.

A legtöbb kertületben komoly ellenjelöltségek ál-
lítottak fel, mi 1863-ban ilyesmik csak ritka választó-
kerületben fordult elő — Még jelmezűb és tekintet-
ben, hogy számos kertületben az ellenzéki jelöltek kívül
több conservatív jelöltet állítanak szembe a kormány
pártolójával. A hol az ellenzék nem bír kilátással a si-
kerre, ott a kormány valószínűleg ostentivusíul semleges-
séget fog követni, hogy utólag magát tüntesse fel győz-
tesként. Hol ellenben az oppositio nagy párttal rendel-
kezik, ott a kormány nem maradhat semleges mivel ez
esetben a conservatív szavazatok több jelölt közt
megoszlanának és az első szavazásnál, vagy ha legalább
a golyózásnál (ballotage) az ellenzéki jelöltet lehetne a
győzelem.

A zavart, melybe a kormányt ezen kedvezőtlen ki-
látások döntöttek, még tetemesen fokozták D a v i d
Jeromos és P i e r d E r n ő interpellációi, melyek a hű-
összes osztályai által elfogadotván már a jövő héten
fognak tárgyalatni. A szóban forgó interpellatiónál tal-
val elegendő a választásoknál előforduló veszetéseket meg-
akadályozására ezelőznek és sokkal inkább bsnjúják a kor-
mányt, mint az oppositót.

Egyéni corruptionról egyébiránt itt nem lehet szó
A választókat egyenként megvesztetnek, szavazatokat
vásárolni, majdnem lehetetlen oly országban, hol minden
kerület törvény szerint legalább 35,000 választó szám-
lál; ilyesmit csak igen gazdag jelöltek kiserthetnek
meg 1863-ban például D e v i n e k eskoládé gyáros
mint kormány jelölt T h i e r s ellenében, a választás
előestéjén minden választónak 1—5 font legdrágább
eskoládét küldött; hasonlított F a y u Konstantin en-
kor-finomót, kinek D a r i m o v o l t elie-jelöltje. A
ezkor eskoládé osztogatás mullesleg említve nem
vetett ezelőz. A collectív megvesztetés ellenben
általáosan gyakoroltatik; a jelölt e vagy ama község
nek több ezer frankot ajándékoz az iskolára, egyháza-
ra stb. Ily collectív megvesztetések ellen iránylnak fő-
leg a jövő héten tárgyalandó interpellatiónk és ha a
oppositiónak sikerül keresztülvitni, hogy a kormány és
jelöltségei e tekintetben legdrágább nemleges meg-
szorított sa nek, ezzel hathatósan előmozdítandja saját győzelmét és
nagy érdemeket szerzend az általános választások rea-
dezése körül.

Párisi tudósítások szerint G r a m m o n t h o g
a császár által audientia fogadtatván kijelentette, hogy
a magyar esztrák monarchia lakossága határozottan a
békét akarja. A külügyminiszter hasonlóan a legbőke-
sebb szellemben nyilatkozik, erősítvén, hogy a meg-
fogatathba vendős katonai előkészületek egyáltalán nem
birnak harezias jelentőséggel és hogy a császár és kor-
mánya nem gondolnak az europai béke megbőbitésé-
sára. — N i g r a lovag hűfőn hosszasan értekezett a
a külügyminiszterrel: „Olaszország a béke fenntartását
őhajja, és ezel előzésre nem kívánend semmi fáradsá-
got; de ha mégis háborúra kerülne a dolog, úgy Aus-
tria és Franciaország részén lesz; e két ország köze-
bekeelve, Olaszország nem maradhat semleges.” — A
esztrák olasz viszonyok újabbán igen barátságos jellegű
öltöttek

S y r a, márcz. 20. H o b b a r t b a s a e i h a g y t a

valotta, hogy: „Tudja, őt Andrie-
gedve írta, a mi határozottsággal
hagya meg az a nem tudta; —
rülményre is hivallotta, hogy u-
iratot és hogyan riteni? megval-
Novics Jo-
talvarni, ha me-
a hős Karagy-
ügyész ur ezen
T. törvény-
volt fejedelm-
vagyonok van-
jaik vannak a
mányolvi török-
kel visszaelnek,
nak, melybe e-
vetelhessenek
kítőhő iró, ne-
bősök tetteit, e-
alkalmatlanok
Kérdem t-
tiltva, hogy ez-
mazzon, kérden-
len egy felhívó-
tassék? Nincs,
egyestem E m-
ditást a háborg-
magában; ez o-
zonyosan mind-
könyv fog talá-
ügyész urat gy-
Hasonló bá-
derült, hogy arr-
nemjús a hg, ha
megvállja, hogy
ezen művet a l-
Azt hiszem t-
ről tovább szót
T. tszék i-
nél, mintsem u-

valotta, hogy: „Tudja, őt Andrie-
gedve írta, a mi határozottsággal
hagya meg az a nem tudta; —
rülményre is hivallotta, hogy u-
iratot és hogyan riteni? megval-
Novics Jo-
talvarni, ha me-
a hős Karagy-
ügyész ur ezen
T. törvény-
volt fejedelm-
vagyonok van-
jaik vannak a
mányolvi török-
kel visszaelnek,
nak, melybe e-
vetelhessenek
kítőhő iró, ne-
bősök tetteit, e-
alkalmatlanok
Kérdem t-
tiltva, hogy ez-
mazzon, kérden-
len egy felhívó-
tassék? Nincs,
egyestem E m-
ditást a háborg-
magában; ez o-
zonyosan mind-
könyv fog talá-
ügyész urat gy-
Hasonló bá-
derült, hogy arr-
nemjús a hg, ha
megvállja, hogy
ezen művet a l-
Azt hiszem t-
ről tovább szót
T. tszék i-
nél, mintsem u-

valotta, hogy: „Tudja, őt Andrie-
gedve írta, a mi határozottsággal
hagya meg az a nem tudta; —
rülményre is hivallotta, hogy u-
iratot és hogyan riteni? megval-
Novics Jo-
talvarni, ha me-
a hős Karagy-
ügyész ur ezen
T. törvény-
volt fejedelm-
vagyonok van-
jaik vannak a
mányolvi török-
kel visszaelnek,
nak, melybe e-
vetelhessenek
kítőhő iró, ne-
bősök tetteit, e-
alkalmatlanok
Kérdem t-
tiltva, hogy ez-
mazzon, kérden-
len egy felhívó-
tassék? Nincs,
egyestem E m-
ditást a háborg-
magában; ez o-
zonyosan mind-
könyv fog talá-
ügyész urat gy-
Hasonló bá-
derült, hogy arr-
nemjús a hg, ha
megvállja, hogy
ezen művet a l-
Azt hiszem t-
ről tovább szót
T. tszék i-
nél, mintsem u-

valotta, hogy: „Tudja, őt Andrie-
gedve írta, a mi határozottsággal
hagya meg az a nem tudta; —
rülményre is hivallotta, hogy u-
iratot és hogyan riteni? megval-
Novics Jo-
talvarni, ha me-
a hős Karagy-
ügyész ur ezen
T. törvény-
volt fejedelm-
vagyonok van-
jaik vannak a
mányolvi török-
kel visszaelnek,
nak, melybe e-
vetelhessenek
kítőhő iró, ne-
bősök tetteit, e-
alkalmatlanok
Kérdem t-
tiltva, hogy ez-
mazzon, kérden-
len egy felhívó-
tassék? Nincs,
egyestem E m-
ditást a háborg-
magában; ez o-
zonyosan mind-
könyv fog talá-
ügyész urat gy-
Hasonló bá-
derült, hogy arr-
nemjús a hg, ha
megvállja, hogy
ezen művet a l-
Azt hiszem t-
ről tovább szót
T. tszék i-
nél, mintsem u-

valotta, hogy: „Tudja, őt Andrie-
gedve írta, a mi határozottsággal
hagya meg az a nem tudta; —
rülményre is hivallotta, hogy u-
iratot és hogyan riteni? megval-
Novics Jo-
talvarni, ha me-
a hős Karagy-
ügyész ur ezen
T. törvény-
volt fejedelm-
vagyonok van-
jaik vannak a
mányolvi török-
kel visszaelnek,
nak, melybe e-
vetelhessenek
kítőhő iró, ne-
bősök tetteit, e-
alkalmatlanok
Kérdem t-
tiltva, hogy ez-
mazzon, kérden-
len egy felhívó-
tassék? Nincs,
egyestem E m-
ditást a háborg-
magában; ez o-
zonyosan mind-
könyv fog talá-
ügyész urat gy-
Hasonló bá-
derült, hogy arr-
nemjús a hg, ha
megvállja, hogy
ezen művet a l-
Azt hiszem t-
ről tovább szót
T. tszék i-
nél, mintsem u-

valotta, hogy: „Tudja, őt Andrie-
gedve írta, a mi határozottsággal
hagya meg az a nem tudta; —
rülményre is hivallotta, hogy u-
iratot és hogyan riteni? megval-
Novics Jo-
talvarni, ha me-
a hős Karagy-
ügyész ur ezen
T. törvény-
volt fejedelm-
vagyonok van-
jaik vannak a
mányolvi török-
kel visszaelnek,
nak, melybe e-
vetelhessenek
kítőhő iró, ne-
bősök tetteit, e-
alkalmatlanok
Kérdem t-
tiltva, hogy ez-
mazzon, kérden-
len egy felhívó-
tassék? Nincs,
egyestem E m-
ditást a háborg-
magában; ez o-
zonyosan mind-
könyv fog talá-
ügyész urat gy-
Hasonló bá-
derült, hogy arr-
nemjús a hg, ha
megvállja, hogy
ezen művet a l-
Azt hiszem t-
ről tovább szót
T. tszék i-
nél, mintsem u-

valotta, hogy: „Tudja, őt Andrie-
gedve írta, a mi határozottsággal
hagya meg az a nem tudta; —
rülményre is hivallotta, hogy u-
iratot és hogyan riteni? megval-
Novics Jo-
talvarni, ha me-
a hős Karagy-
ügyész ur ezen
T. törvény-
volt fejedelm-
vagyonok van-
jaik vannak a
mányolvi török-
kel visszaelnek,
nak, melybe e-
vetelhessenek
kítőhő iró, ne-
bősök tetteit, e-
alkalmatlanok
Kérdem t-
tiltva, hogy ez-
mazzon, kérden-
len egy felhívó-
tassék? Nincs,
egyestem E m-
ditást a háborg-
magában; ez o-
zonyosan mind-
könyv fog talá-
ügyész urat gy-
Hasonló bá-
derült, hogy arr-
nemjús a hg, ha
megvállja, hogy
ezen művet a l-
Azt hiszem t-
ről tovább szót
T. tszék i-
nél, mintsem u-

valotta, hogy: „Tudja, őt Andrie-
gedve írta, a mi határozottsággal
hagya meg az a nem tudta; —
rülményre is hivallotta, hogy u-
iratot és hogyan riteni? megval-
Novics Jo-
talvarni, ha me-
a hős Karagy-
ügyész ur ezen
T. törvény-
volt fejedelm-
vagyonok van-
jaik vannak a
mányolvi török-
kel visszaelnek,
nak, melybe e-
vetelhessenek
kítőhő iró, ne-
bősök tetteit, e-
alkalmatlanok
Kérdem t-
tiltva, hogy ez-
mazzon, kérden-
len egy felhívó-
tassék? Nincs,
egyestem E m-
ditást a háborg-
magában; ez o-
zonyosan mind-
könyv fog talá-
ügyész urat gy-
Hasonló bá-
derült, hogy arr-
nemjús a hg, ha
megvállja, hogy
ezen művet a l-
Azt hiszem t-
ről tovább szót
T. tszék i-
nél, mintsem u-

valotta, hogy: „Tudja, őt Andrie-
gedve írta, a mi határozottsággal
hagya meg az a nem tudta; —
rülményre is hivallotta, hogy u-
iratot és hogyan riteni? megval-
Novics Jo-
talvarni, ha me-
a hős Karagy-
ügyész ur ezen
T. törvény-<

Table with multiple columns: Pesti ár- és értéktábla márc. 30-án, Gabna-árak, Hivatalos jegyzések, and various market prices for goods and securities.

HIRDETÉSEK.

Köszvény-vászon. Mindenféle köszvény, csúsz, (Rheuma) inszaggatás, mell-, geeseemén dalmak, keresztcsontfajta (Hexevschuse), lábköszvény és több efféle bajok ellen. Egy csomag ára 1 frt 5 kr. kettős erejű 2 frt 10 kr. Dr. BURON párisi általános sebtapasza.

Fél árért, Visszavonhatatlan végeladás!! Nagy árleszállítása az osztrák birodalomban létező legnagyobb cs. k. kizár. szabatalmaz. tiszta vászon és kész fehér-ruha gyárnak, BÉCSBEN, Tuchlauben, 11-dik szám alatt, a Gunkl-féle házban.

Egy ezüst tallért egy forintért. A cs. k. k. harminczad hivatalból 30,000 porosz tallért átvett Bielfeldi vásznak a cs. k. kiz. szabadalm: TISZTAVÁSZON RAKTÁRBAN, Goldschmidt-u. 3. sz. az „Uj Basárbán“.

ZEISLER M. hirdetmény-felvéti irodája, miadea hírnap számára. Pesten, király-utca 60. sz. alatt, elfogad minden bel- és külföldi lapokba hirdetményeket a legkedvezőbb feltételek mellett.

III. É. Beigtat... Egész évre... Felnévre... Egy hónapra... Szegény... urak számá... mük a rend... az „Autono... forintért sz... A köze... ban történt... len Lapok... tott politika... elemnek alk... akkor, hogy... lása demok... radott cultu... szervezkedé... megszerezne... mely a par... getlen álla... alapu közm... Azóta... sokban gaz... napisajtó fig... neményei és... sára és hely... A „Sza... nyilatkozta... exigentiá... és a Deakp... kszpézzül... lánosan elte... elvűbb ele... fusiórl: ma... nagy arány... ményben al... ges változás... Még eg... sióra, s a k... mint remélt... A hely... voltak meg... dens, mely... gyakorlati p... képezi... Lehets... sük, előtti... tétek Rubi... hogy a vidé... méje, s a v... egy alkalm... A „P... dést, s azon... miszerint a... áll a közjog... Igaz... megállapít... tatni akarj... létező tény... meddő és m... életre törő... A köze... vűbb jobb... s paralysál... a szélsőbal... Viszon... a kebelébe... töl való kit... vel való... heti el... A nem... han em... a törvé... lesza h... első fo... mokza... Ily pe...